

מ"ת 7031/11/16 - מדינת ישראל נגד מוהנד ביאטרה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

מ"ת 7031-11-16 מדינת ישראל נ' ביאטרה(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת ענת יהב-שופטת
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוהנד ביאטרה (עציר)

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים כנגדו, על פי הקבוע בסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי [סמכויות אכיפה - מעצרים] תשנ"ו - 1996 [להלן: "**החוק**"].

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע יותר מ- 12 חודשים ונהיגה ברכב כשלא הייתה בידו פוליסת ביטוח בת תוקף.

באשר לראיות לכאורה:

הצדדים חלוקים באשר לשאלת קיומן של ראיות לכאורה, ככל שזה נוגע לידיעתו של המשיב בדבר היותו פסול מלנהוג, ומכיוון שעבירה זו דורשת יסוד נפשי של מחשבה פלילית, הרי שב"כ המשיב טוען כי לפחות ישנו כירסום ממשי בראיות, שיש בו כדי להביא לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

אין חולק כי תנאי מהותי למתן צו מעצר עד תום ההליכים, שבלעדיו אין, הוא שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה וטיבן של ראיות אלו הוא כזה שיש סיכוי סביר לכך, שאותן ראיות תהפוכנה בסוף ההליך הפלילי לראיות רגילות אשר יבססו את אשמת המשיב מעל לכל ספק סביר.

בשלב זה של הדיון נבחן הכוח הפוטנציאלי ההוכחתי של הראיה (ראה בש"פ 8587/95 זאדה נ. מ"י).

ואכן עיון בתיק החקירה מעלה כי קיימות ראיות לכאורה אשר מספיקות לשלב זה של הדיון בדמות דוחות פעולה של השוטרים יעקוביץ יעקב וברודסקי ולרי, אשר ראו את המשיב נוהג ברכב וכשנעצר על ידם הוברר כי אין בידו רישיון נהיגה תקף משנת 2008, ואף נסתבר שיש כנגדו פסילה אשר ניתנה עלידי משרד הרישוי.

לאחר מעצרו ובחינה מעמיקה של מצבו המשפטי אף הובהר שיש כנגדו אף פסילות נוספות- 3- אשר הוטלו על ידי בתי משפט לתעבורה ואשר לא נסתיימו בגין העדר הפקדות.

אמנם הסנגור טוען כנגד ידיעה זו, תוך שהוא מפנה לחקירתו של המשיב שם אומר שהוא יודע שסיים את הפסילה (בעמ' 2 ש' 26), ובעניין זה אף מצביע על כך שהמשיב מסר את ענייני התעבורתיים לעורך דין פרטי על מנת שזה יטפל בכך.

ואכן, בתיק החקירה מצוייה בקשה לחישוב פסילה מיום 20.3.2014 אשר הוגשה לבית המשפט בחדרה בתת"ע 9249-03-11, שם נפסל למשך 12 חודשים, ואולם אין כל אינדיקציה כי אכן בוצעה הפקדה שכזו, יתרה מזו בטיעונים לעונש בתיק אחר אשר בו נכח הנאשם קיימת התייחסות של סנגורו כשהוא מציין את דבר הבקשה לחישוב פסילה ואומר: **"באשר לפסילה בחדרה, הוגשה על ידי ביום 20.3.14 בקשה לחישוב פסילה ובין לבין ניתן פסק הדין בביה"ש העליון"** (תיק מס' 8509-10-12 בעמ' 11 ש' 20-21), כאשר מתייחס בדבריו לפס"ד ג'אבר, בדבר חישוב הפסילה.

מכאן שהמשיב ידע גם ידע, כי הרישיון לא הופקד וכי מניין הפסילה לא החל בתיק זה.

ובכל מקרה ישנם עוד שני תיקים אשר בהם נפסל המשיב, המצוינים בבקשה אשר בהם אין כל בקשה שהיא (9154-08-10 שם נפסל ל- חודש ו- 1129-08-10 שם נפסל ל- 3 חודשים) .

בעניין זה אף אומר כי בתיק קיימים אף גזרי דין נוספים המאחרים לפסילות אשר צוינו בכתב האישום ובבקשה אשר אף מהם עולה כי המשיב נפסל לתקופות של 9 חודשים (בתיק 8509-10-12 מיום 30.10.14) ופסילה בת 14 חודשים (בתיק מס' 124-04-12, מיום 2.12.14).

תקופות הפסילה אשר הינן מצטברות זו לזו על פי החוק, אלא אם כן נאמר אחרת, לא מותרות מקום לספק, בדבר בעובדה שהמשיב היה מצוי בתוככי תקופות פסילה שונות ארוכות ומצטברות.

לכך יש להוסיף את העובדה כי המשיב אף נצרך לייצוג משפטי על מנת להתיר את סבך הפסילות ההולכות ונצברות כנגדו והיה עליו לברר מהו מצבו המשפטי קודם שיעלה על ההגה, ובוודאי לא קודם שקיבל את רישיונו, אשר פקע מאז שנת 2008.

בחקירתו של המשיב באזהרה, יש חיזוק לידיעתו בדבר הפסילות, שכן המשיב אומר שהוא יודע שנפסל מלנהוג ואף מצביע על סנגורו אשר מטפל בכך (בעמ' 2 ש' 27-32), כמו כן, מאשש את דבר קבלת הודעות הפסילה על ידי החוקר בתיק נוסף בעבירה דומה בתאריך 5.4.11

איני מסכימה עם הסנגור כי טעות במספרי התיק אשר ניתנו למשיב יש בהם כדי לפגום בידיעתו, שכן קיימים פרטים נוספים, כגון זהות בית המשפט, תאריך גזר הדין ואורך הפסילה. לטעמי בכל אלו יש כדי למלא אחר אותה ידיעה לעניין היסוד הנפשי, לפחות לשלב הזה של הדיון.

מחקירתו בתיק זה אף עולה שהוא יודע על פסילות נוספות שהוטלו עליו על ידי משרד הרישוי "אבל לא נכנסתי לזה", ובעיקר בסוף החקירה יוצא המרצע מן השק כאשר עונה לחוקר: "כן, אני יודע שיש לי פסילות, מרוב הרבה פסילות לא יודע מה להגיד לך", ואף ממשיך ואומר: "כן אני נוהג רגיל", ועוד לשאלת החוקר האם הבוס שלו, אשר נותן לו להסיע פועלים יודע שהוא פסול עונה: "כן הוא יודע והוא גם מדבר עם העורך דין שלי" (בעמ' 2 ש' 46-53).

מכל המקובץ לעיל נראה באופן ברור כי המשיב יודע שהוא פסול מלנהוג, אף המעסיק שלו מודע לבעייה זו ובכל זאת המשיב ממשיך ונוהג ומסיע פועלים. לפחות, כך נראה, מדובר בעצימת עיניים מלברר את המצב לאשורו.

לאור כל זאת אני קובעת כי קיימות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת.

באשר לעילת מעצר

ב"כ המבקשת טען כי לנוכח העבירות המיוחסות למשיב בכתב האישום ולאור עברו המכביד קמה כנגד המשיב עילת מעצר בשל מסוכנותו וכי אין בנסיבות מקרה זה חלופת מעצר הולמת. על כן עותר ב"כ המבקשת להעתר לבקשה ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

מנגד טען ב"כ המשיב כי לא קיימת עילת מעצר ובכל מקרה לדבריו ניתן בנסיבות תיק זה להסתפק בחלופת מעצר.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת עילת מעצר כנגד המשיב בשל מסוכנותו וזאת לאחר שנמצא כי קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור כפי שקבוע בסעיף 21(א)(1)(ב).

כאן יש להוסיף, כי בנסיבות המקרה, המשיב נתפס כשהוא מסיע פועלים במכוניתו.

עוד, למשיב רישיון נהיגה משנת 2001 ולחובתו 33 הרשעות קודמות, אשר כוללות הרשעות חמורות, בטיחותיות המסכנות את הציבור.

בהן אף הרשעות זהות לעבירות המיוחסות לו בכתב האישום אשר הוגש, שכן רק בשנת 2014 הורשע בשתי עבירות של

נהיגה בזמן פסילה ובגין כך הוטלו פסילות ארוכות (כפי שצוינו לעיל), אולם גם הוטלו שני מאסרים על תנאי של 6 חודשים ו- 4 חודשים, אשר לא מנעו ממנו להמשיך ולבצע בדיוק את אותן העבירות.

כמו כן, בעברו עבירות רבות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף.

אומנם בנסיבות העניין קמה לכאורה עילת מעצר נגד המשיב ואולם על פי הקבוע בסעיף 21 (ב) לחוק עדיין מוטלת על ביהמ"ש החובה לשקול אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה שפגיעתם בחרותו של המשיב פחותה.

זאת ועוד, ההלכה מפי בית המשפט העליון הינה שבעבירות תעבורה המעצר הוא החריג. (ראה **בש"פ 2227/08 טראד גריפאת נ. מדינת ישראל, ובש"פ 10118/04 נזמי ג'באלי נגד מדינת ישראל**)

על מנת לשחרר לחלופת מעצר, על המשיב להוכיח כי הוא ראוי לאמון הכרוך בחלופת מעצר. בהתנהלות המשיב עד כה, שיש בה משום זלזול עמוק הוראות הרשויות ובצווי בית המשפט, חוששתני כי המשיב אינו משכיל לדלג על משוכת האמון.

לנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21א' לחוק.

החלטה זו הינה החלטה ביניים, בעניין תנאי שחרורו של המשיב ולנוכח האמור לעיל ובטרם תינתן החלטה סופית בבקשה, יש מקום, בנסיבות הענין, להורות על הגשת תסקיר מעצר על פי הקבוע בסעיף 21 א' לחוק, שלפיו יבדוק שירות המבחן את נסיבותיו האישיות של המשיב, משמעות מעצרו וימליץ ככל שיש בידו לעשות כן על חלופות מעצר ו/או תנאים מיוחדים לשיחרורו של המשיב בערובה והפיקוח עליהם, כולל מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

הנני קובעת להמשך דיון, לאחר קבלת תסקיר מעצר, ליום 4.12.16 שעה 09:00

מזכירות ביהמ"ש תשגר עותק ההחלטה לשירות המבחן **בפקס** ככל הניתן, עוד היום.

אני מורה כי המשיב יישאר במעצר וזאת עד להחלטה אחרת בעניינו.

המשיב יובא באמצעות השב"ס.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ז, 17 נובמבר 2016, בהעדר
הצדדים.